

**VIAȚA ȘI ACATISTUL
SFINTEI MUCENIȚE
FILOFTEIA DE LA
CURTEA DE ARGHEȘ
(7 decembrie)**

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2012

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Corectură: Diac. Gheorghe Mihail, Nicolae Preda
Tehnoredactor: Fericirea Chichidopolo
Copertă: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-243-5

**VIAȚA
SFINTEI MUCENIȚE
FILOFTEIA DE LA CURTEA
DE ARGHEȘ
(7 decembrie)**

Sfânta Filofteia s-a născut, potrivit tradiției, în orașul Târnovo (din Bulgaria), din părinți creștini, simpli, fără carte. Aceasta, încă din copilărie, a primit în inima și în sufletul ei sămânța faptelor bune și a milosteniei. Rămânând orfană, după mutarea la Domnul a mamei sale, însă având întipărite în inimă toate învățăturile primite

de la ea și fiind înțeleptită de Duhul Sfânt, a început a lucra cu osârdie faptele cele bune: mergea la biserică, asculta Sfintele Scripturi cu luare aminte, postea, păzindu-și neîntinată fecioria trupească și sufletească, miluia pe cei săraci, sătura pe cei flămânzi, adăpa pe cei însetați și îmbrăca pe cei goi.

Însă, după ce a murit mama ei, tatăl ei și-a luat altă femeie, care, văzându-i milostivirea și faptele cele bune, și îndemnată fiind de diavolul, îi făcea neîncetat necazuri, bătând-o, pârând-o tatălui ei și pornindu-l cu mânie asupra ei. Adesea, se întâmpla că, văzând fericita pe cei săraci și flămânzi și biruită fiind de milostivire, își dădea hainele și

împărțea din bucatele pe care mama vitregă i le dădea ca să le ducă la țarină, tatălui ei. Pentru aceste fapte bune, de multe ori, tatăl ei o bătea fără milă.

În cele din urmă, avea să pătîmească și moarte din mâinile lui, deoarece, mergând după obicei să-i ducă bucate în țarină, îi ieșeau înainte săracii și flămânzii, care, cunoscându-i milostivirea și blândețea sufletului, îi cereau milostenie, iar fericita, nevînd altceva ce să le dea, le împărțea din bucatele ce se cuve-neau tatălui ei. Și făcând astfel multe zile, și rămânând tatăl ei flămînd, acesta o certa pe femeia lui, care îl încredința că întotdeauna îi trimite bucate de ajuns, încă și de prisos. Într-una din

zile însă, diavolul i-a strecurat în minte tatălui fericitei gândul de a o pândi, spre a vedea ce face cu bucatele. Deci, mergând la vremea la care știa că vine Filofteia, s-a așezat la loc potrivit și, pândind-o, a văzut ce făcea cu bucatele. De aceea, fiind biruit de mânie și uitând de dragostea părintească, s-a pornit asupra ei, ca întotdeauna, ca să o apuce de coșite și să o bată până ce își va astâmpăra mânia cea peste fire; dar fericita, cuprinsă de spaimă, a început a fugi, însă el, azvârlind după ea cu barda ce o avea la brâu și lovind-o, a rănit-o la un picior; și îndată Sfânta și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Atunci, sfântul și feciorescul ei trup, rămânând pe pământ și sângerând, a strălucit de slavă cerească, încât s-a luminat și locul dimprejur. Iar ticălosul ei tată, văzând cele întâmplare, a fost cuprins de spaimă și de cutremur, mai întâi pentru că a ajuns ucigașul fiicei sale, apoi din pricina strălucirii dumnezeiești care se revărsase în jurul sfintelor moaște; că vrând să ridice sfântul ei trup, nu putea să se atingă și nici să se apropie de el.

Deci, a alergat în cetate și a spus arhiepiscopului și mai-marilor cetății toate cele întâmplare și cum stă pe pământ trupul feritei, fiind cinstit de Dumnezeu cu strălucire cerească. Auzind

aceasta, arhiepiscopul a alergat împreună cu mai-marii cetății și cu popor mult, cu făclii aprinse și cu tămâie, și, văzând neprihănitul ei trup strălucind cu acea dumnezeiască lumină, s-au minunat cu toții și au lăudat pe Dumnezeu, Care și în vremurile cele mai de pe urmă preamărește pe robii Săi care împlinesc poruncile Lui. Apoi, vrând să ridice sfântul ei trup și să-l ducă în cetate, n-au putut nicidecum, fiindcă Dumnezeu, vrând să proslăvească pe roaba Sa, a îngreunat ca o piatră de moară trupul ei.

Și cunoscând că Sfânta voiește să fie dusă în altă parte, au început să o întrebe ca și cum ar fi fost vie, pomenind toate cetățile,

mânăstirile, bisericile cele până la Dunăre și de cealaltă parte a Dunării, dar n-a voit nicăieri; însă cum a pomenit de Biserica Domnească din Curtea de Argeș, îndată s-a ușurat mai mult decât greutatea ei cea firească și, înțelegând toți că acolo este voia lui Dumnezeu și a Sfintei a merge, au înștiințat îndată, prin scrisori, pe domnitorul Țării Românești de toate cele despre Sfânta. La aflarea unei asemenea vești, domnitorul a alergat îndată cu mult alai, cu făclii și cu tămâie, la Dunăre, fiind binecredincios și râvnitor a-și împodobi țara cu odoare de mult preț ca acestea, și a adus sfintele ei moaște în Țara Românească. După ridicarea, în anul 1517, a

Mănăstirii Curtea de Argeș, de către Sfântul Voievod Neagoe Basarab (1512-1521), cinstitele moaște ale Sfintei Filofteia au fost așezate în mănăstire. Și, deși au fost atâtea schimbări de vremuri, de robii și de tulburări, ele au rămas până astăzi acolo, dând tămăduiri la tot felul de boli și ajutând celor ce aleargă cu credință la Sfânta Filofteia, cu ale cărei rugăciuni, Hristoase Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL SFINTEI
MUCENIȚE FILOFTEIA DE
LA CURTEA DE ARGHEȘ
(7 decembrie)**

Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi **(de trei ori)**.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercețează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori),
Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Dacă este preot de față, zice:

Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de față, diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi suntem poporul Tău, toți – lucrul mâinilor Tale, și numele Tău chemăm.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădărdim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie.
Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori)
Slavă..., Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veac. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăun-

trul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cuge-tat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gân-dit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăj-mașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povă-țuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne,

dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de șârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum...

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori).

Și se cântă, pe glasul al 8-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de trei ori).

Troparul, glasul al 8-lea:

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, fericită Muceniță Filofteia, întru ispite neîncetat răbdând, întru bătăi suferind, întru necazuri binevoind, pe

săraci miluind și pe flămânzi săturând, ceea ce și acum pe cei bolnavi îi tămăduiești, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, preabună Muceniță, să mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei-Învierii,
același glas:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta; arată iubirea Ta de oameni, milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi: Doamne, miluiește (de
trei ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei

cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se- vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele

vei deschide și gura mea va
vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit
jertfă, Ți-aș fi dat; arderile-de-
tot nu le vei binevoi. Jertfa lui
Dumnezeu: duhul umilit; inima
înfrântă și smerită Dumnezeu
nu o va urgisi. Fă bine, Doamne,
întru bunăvoirea Ta, Sionului, și
să se zidească zidurile Ierusalimului.
Atunci vei binevoi jertfa
dreptății, prinosul și arderile-
de-tot; atunci vor pune pe altarul
Tău viței.

Condacele și icoasele

Condacul 1

Ceea ce din pruncie jertfă neprihănită te-ai adus prin fapta bună lui Dumnezeu, Celui ce din pântecul maicii tale te cunoștea pe tine, Filofteia preferită, ceea ce te-ai arătat pozoaba fecioarelor și locuitoarea cămării celei de nuntă, vrednică ești de laudă. Pentru aceasta cântăm ție: Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prelaudată !

Icosul 1

Plecând acum genunchii înaintea Făcătorului tuturor și mâinile tinzându-le către Cuvântul Cel

mai înainte de veci, iertare greșelilor noastre cerem, putere de cuvânt, luminare și pricepere minții noastre, ca să laudăm nevoițele și vitejiile fericitei Filofteia și către ea să grăim cu căldură unele ca acestea:

Bucură-te, Filofteia, cea din rău tată născută;

Bucură-te, că de mamă credincioasă ai fost crescută;

Bucură-te, trandafir răsărit din mărăcine;

Bucură-te, că preabun miros reverși din tine;

Bucură-te, că în lume ai fost blândă mielușea;

Bucură-te, că a ta mamă cele bune te învăța;

Bucură-te, pruncă sfântă, cu desăvârșită minte;

Bucură-te, că de mică ai mers
pe căile sfinte;

Bucură-te, că în chinuri ți-a
fost totdeauna traiul;

Bucură-te, că răbdarea te-a
făcut să câștigi Raiul;

Bucură-te, ceea ce ai suferit
necazuri multe foarte;

Bucură-te, că Domnul te-a
preamărit după moarte;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 2

Mutându-se din viața aceasta
vremelnică binecredincioasa ta
mamă, te-a lăsat pe tine plini-
toare la toată lipsa și moșteni-
toare faptelor ei bune, pe care
urmându-le, ai înălțat lui Dum-
nezeu neîncetat cântarea:
Aliluia !

Icosul 2

Frică și cutremur ne cuprinde pe noi, cei întunecați la minte, că nu ne pricepem de unde vom începe a-ți aduce ție laude, fecioară, sau care cântare îți vom cânta, sau cu ce cununi te vom încunună; dar îndrăznind, pentru rugăciunile tale cele către Dumnezeu, cu inimă smerită cântăm ție acestea:

Bucură-te, odrăslirea cea în Târnovo răsărită;

Bucură-te, cea de Domnul în Rai acum răsădită;

Bucură-te, auroră cu raze strălucitoare;

Bucură-te, stea cerească ce luminezi ca un soare;

Bucură-te, că în lume te-a hrănit cereasca rază;

Bucură-te, că prin tine creștinii
se luminează;

Bucură-te, că pe tine te-am
câștigat bogăție;

Bucură-te, că povață ne-ai dat
cum să urmăm ție;

Bucură-te, că prin tine am
primit hrană cerească;

Bucură-te, pilda celor ce vor să
se mântuiască;

Bucură-te, călăuza sufletelor
celor drepte;

Bucură-te, îndreptarul fecioa-
relor înțelepte;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 3

Auzind tu glasul Evangheliei
Domnului, care fericeste pe cei
milostivi, tare l-ai întipărit în
inima ta și cu atâta credință l-ai

primit și atât de mult l-ai iubit, încât cu înfocată și dumnezeiească râvnă aprinzându-te, cu însutite osteneli și cu mare sânguință ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia !

Icosul 3

Multă purtare de grijă ai avut în cugetul tău pentru cei săraci, fericită Filofteia, pentru că râvneai să nu rămână nemiluit niciunul din cei care așteptau de la tine milostenie, niciun flămând să nu se ducă nesățurat, niciun gol neîmbrăcat, niciun mâhnit nemângâiat; pentru care, laudându-te, cântăm ție acestea:

Bucură-te, comoara milei, cea în veci nedeșertată;

Bucură-te, îmbrăcarea celor goi fără de plată;

Bucură-te, celor flămânzi pâine
bună, hrănitoare;

Bucură-te, celor străini casă
adăpostitoare;

Bucură-te, izbăvitoare a celor
primejduiți;

Bucură-te, alinare a răniilor celor
scârbiți;

Bucură-te, celor căzuți grabnică
sprijinitoare;

Bucură-te, la nevoie fierbinte
folositoare;

Bucură-te, feciorie, cu milostenie
însoțită;

Bucură-te, tinerețe cu viață
îmbunătățită;

Bucură-te, mângâierea celor ce
se roagă ție;

Bucură-te, că prin moarte ai
rămas pururea vie;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 4

Văzându-te pe tine vrăjmașul firii omenești că ai început lucrarea de săvârșire a faptelor bune și mai ales a milosteniei care va fi mult lăudată în ziua Judecății, a socotit să te împiedice ca oarecând pe Eva în Rai, dar n-a putut, întrucât neîncetat tu cântai lui Dumnezeu: Aliluia !

Icosul 4

Ca viforul s-au pornit asupra ta urâții și necurații diavoli, și ispitiri fără de număr ți-au adus, ca prin mulțimea și greutatea ispitelor să te întoarcă pe tine de la o lucrare ca aceasta. Dar tu, fericită, fiind întemeiată pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului, tare i-ai sfărâmat pe ei;

drept aceea, vrednică ești a te
cinsti cu acestea:

Bucură-te, fericită, cea de fapte
bune plină;

Bucură-te, că prin chinuri te-ai
îmbrăcat cu lumină;

Bucură-te, lauda mamei tale
iubitoare;

Bucură-te, diademă a înțelep-
telor fecioare;

Bucură-te, pruncă sfântă, a
Domnului următoare;

Bucură-te, milostivă, cea de
săraci iubitoare;

Bucură-te, că pe diavol tu l-ai
umplut de rușine;

Bucură-te, că Satana a fost
biruit de tine;

Bucură-te, că în Hristos ai avut
credință tare;

Bucură-te, că răsplată dobân-
dit-ai prin răbdare;

Bucură-te, vitejie, în trup de copil lucrată;

Bucură-te, biruință, de Duhul Sfânt insuflată;

Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prealăudată !

Condacul 5

Vifor de urgie mare a pornit tatăl tău cel întunecat la minte și împietrit la inimă, suflând cu îngroziri și cu chinuri asupra ta, fericită Filofteia; dar n-a putut să te clinească, pentru că erai întemeiată pe Piatra credinței, Hristos, pe care tu, preaînțeleaptă fecioară, stând, lui Hristos, Celui ce te întărea, I-ai cântat: Aliluia !

Icosul 5

Cine dintre pământenii poate să spună cu de-amănuntul chinu-

rile tale câte ai suferit de la tatăl tău cel întunecat la cuget, și de la mama ta vitregă? Și ce minte poate să priceapă răbdarea ta, întru toate câte ai pățimit? Drept aceea, minunându-ne de viața ta cea mai presus de fire, te laudăm cu fericiri ca acestea:

Bucură-te, cea de Domnul pentru milă rânduită;

Bucură-te, ceea ce ai fost de tatăl tău chinuită;

Bucură-te, cea adesea crunt biciuită;

Bucură-te, ceea ce pe spate și pe obraz ai fost lovită;

Bucură-te, ceea ce chinuri și bătăi ai îndurat;

Bucură-te, ceea ce toate cu tărie le-ai răbdat;

Bucură-te, ceea ce răni, ca Hristos ai suferit;

Bucură-te, că din cale nimic nu
te-a clintit;

Bucură-te, ceea ce cu chip
vesel ai pățimit;

Bucură-te, că și viața pentru
Domnul ți-ai jertfit;

Bucură-te, că de El ești acum în
cer preamărită;

Bucură-te, că ai primit cunună
neveștejită;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 6

Când tu, preafericită Filofteia,
împărțeau hrană săracilor, atunci
Satana a pus în mintea tatălui tău
gând rău și ucigaș; că, pândin-
du-te pe tine din loc ascuns și
văzându-te hrănind flămânzii,
îndată s-a umplut de drăcească
mânie și a zvârlit în tine cu barda

plugărească; și rănindu-ți picioarul îndată ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, pe Care laudându-L, ai cântat: Aliluia !

Icosul 6

Înger s-a trimis atunci din cer ca să lumineze trupul tău cel fecioresc, Muceniță Filofteia; și venind, a stat nevăzut și a început a grăi către tine:

Bucură-te, Muceniță, cea de tatăl tău ucisă;

Bucură-te, că dând milă, către Domnul ești trimisă;

Bucură-te, că răbdarea te-a suit la înălțime;

Bucură-te, că de aproape vezi pe Preasfânta Treime;

Bucură-te, că de Domnul ești aleasă și primită;

Bucură-te, că de El ești în Rai
sălășluită;

Bucură-te, că de-a pururi porți
luminată cunună;

Bucură-te, că în ceruri stai cu
dreptii împreună;

Bucură-te, că ai parte între
sfintele fecioare;

Bucură-te, că de slavă te-ai
făcut moștenitoare;

Bucură-te, că în ceruri ești de-a
pururi luminată;

Bucură-te, că totdeauna de noi
ești binecuvântată;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 7

Zăcând trupul tău cel curat pe
pământ și încă sânge din piciorul
tău cel tăiat curgând, cu strălu-

cire cerească a fost înconjurat, încât și locul cel dimprejur s-a umplut de lumină; și, aceasta văzând ticălosul și ucigașul tău tată, cu spaimă înfricoșându-se, a alergat în cetate și a spus cele ce a văzut, că nu știa întunecatul să cânte: Aliluia !

Icosul 7

Alergând fecioarele dimpreună cu mamele lor la locul unde erai ucisă, ca să te vadă pe tine, fericită Filofteia, și văzând cu ochii lor strălucirea luminii care te înconjură, minunându-se întru sine, au început a te lăuda, zicând:

Bucură-te, Filofteia, înțeleaptă și preabună;

Bucură-te, că ești nouă soră scumpă și cunună;

Bucură-te, că în ceruri s-a
proslăvit al tău nume;

Bucură-te, că lumină ești
fecioarelor în lume;

Bucură-te, că la Domnul ți-a
fost inima de mică;

Bucură-te, că iubindu-L, de
chinuri nu ți-a fost frică;

Bucură-te, că spre bine mult ai
fost sânguitoare;

Bucură-te, că în toate întreci pe
alte fecioare;

Bucură-te, că pe Domnul L-ai
câștigat acum Mire;

Bucură-te, că guști de-acum a
Raiului îndulcire;

Bucură-te, că în ceruri te avem
mijlocitoare;

Bucură-te, că la Domnul ne ești
caldă rugătoare;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 8

Auzind arhiepiscopul Târnovei cele spuse de tatăl tău, îndată, cu dregătorii cetății și cu tot clerul și poporul a venit la tine; și văzând trupul tău strălucind de lumină, cu frică au cântat lui Dumnezeu: Aliluia !

Icosul 8

Tot orașul Târnovo și satele dimprejur au alergat la locul care strălucea, Sfântă Filofteia; și văzând minunea care s-a săvârșit întru tine, dimpreună cu arhiepiscopul ți-au adus cântări, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, a cetății Târnovo
laudă nestricăcioasă;

Bucură-te, sfânt vlăstar din
mamă binecredincioasă;

Bucură-te, crin fraged din grădina lui Hristos;

Bucură-te, floare albă cu neveștejit miros;

Bucură-te, chip al milei și al dragostei creștine;

Bucură-te, viață scurtă înveșnicită prin mult bine;

Bucură-te, că prin trude ești mutată între Sfinte;

Bucură-te, că guști Raiul pe care l-ai dorit fierbinte;

Bucură-te, că acolo ți-ai găsit pe maica bună;

Bucură-te, că te veselești cu aceea împreună;

Bucură-te, că podoabă Biserica te câștigă;

Bucură-te, că tot omul te laudă și îți strigă:

Bucură-te, Sfântă Filofteia, fecioară prealăudată !

Condacul 9

Adunată fiind toată mulțimea împrejurul tău, cu frică s-au apropiat de tine, vrând să te ridice de la pământ; dar văzând greutatea cea mai presus de fire a trupului tău, toți s-au umplut de mirare și cu evlavie au cântat lui Dumnezeu: Aliluia !

Icosul 9

Înțelegând toți că nu-ți este voia să te ridice de la pământ, cu nedumerire se uitau unii la alții; apoi, luminați fiind de sus, au început să numească toate sfințele locașuri, și văzând că vrei să mergi la biserica din Curtea de Argeș, au început a grăi ție:

Bucură-te, că tu însăși ți-ai hotărât locuința;

Bucură-te, că Dumnezeu ți-a
împlinit dorința;

Bucură-te, că departe s-a vestit
al tău sfânt nume;

Bucură-te, că viața ta s-a
cunoscut în lume;

Bucură-te, fericită, al credinței
frumos rod;

Bucură-te, că te cinstește româ-
nul Voievod;

Bucură-te, că de veacuri ocro-
tești România;

Bucură-te, că departe ți-ai
întins apostolia;

Bucură-te, că poporul vine
mereu să te cinstească;

Bucură-te, mult iubitoare de
Țara Românească;

Bucură-te, că românii te-au
câștigat bogăție;

Bucură-te, că de-a pururi și noi
vom cânta ție:

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 10

Dacă s-a dat de știre că vrei să
vii în Țara Românească, domni-
torul cu lacrimi de bucurie L-a
lăudat pe Dumnezeu și luând
mulțime de popor, a alergat la
Dunăre întru întâmpinarea ta; și,
văzându-te de mulți credincioși
petrecută, a cântat lui Dum-
nezeu: Aliluia !

Icosul 10

Primit-a domnul Țării Româ-
nești, cu mare bucurie și evlavie
cinstitele și Sfintele tale moaște și
lăudând pe Dumnezeu, a grăit
către tine așa:

Bucură-te, Filofteia, Muceniță
preacinstită;

Bucură-te, cea de Hristos țării
noastre dăruită;

Bucură-te, voitoarea noastră
cea de mult bine;

Bucură-te, că pământul ni s-a
luminat prin tine;

Bucură-te, că noi astăzi te
primim ca pe un soare;

Bucură-te, că în jur reverși raze
mângâietoare;

Bucură-te, că la Argeș ți-ai ales
locaș în lume;

Bucură-te, că poporul îți cins-
tește al tău nume;

Bucură-te, că vei fi podoabă
Bisericii veșnic;

Bucură-te, rugătoare și stâlp al
ei puternic;

Bucură-te, păzitoare a credin-
ței strămoșești;

Bucură-te, mândră floare a
grădinii românești;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 11

Făclie purtătoare de lumină te
avem pe tine, Sfântă Filofteia, că
luminezi toată Biserica din Țara
Românească și izvorând bună
mireasmă, neîncetat reverși tă-
măduiri celor ce aleargă cu cre-
dință la racla sfintelor tale
moaște. Pentru aceasta lui Dum-
nezeu, Celui ce Te-a preamărit pe
tine, cu neîncetate mulțumiri Îi
cântăm: Aliluia !

Icosul 11

Având noi sfintele tale moaște
pe pământul românesc ca pe o

comoară neprețuită, ne umplem de sfințenie și privind la ele ca la o lumină cerească, întru bucurie cântăm ție acestea:

Bucură-te, că tu însăși ți-ai ales această țară;

Bucură-te, că la Argeș moaștele ți se așezară;

Bucură-te, Filofteia, sfânta noastră bogăție;

Bucură-te, că mari daruri ți-a hărăzit Hristos ție;

Bucură-te, strălucirea credinței celei creștine;

Bucură-te, îndulcirea celor ce vin către tine;

Bucură-te, lecuirea bolilor nenumărate;

Bucură-te, dătătoare de puteri și sănătate;

Bucură-te, rugătoare pentru
noi toți cu căldură;

Bucură-te, că prin tine spre
noi Domnul se îndură;

Bucură-te, că fiecare primește
ajutorul tău neîntârziat;

Bucură-te, că pe nimeni nu-l
lași neajutorat;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 12

Auzit-am, Sfântă Filofteia, de
viața ta cea dumnezeiască, vă-
zut-am și minunile tale și, îndul-
cindu-ne de binefacerile pe care
le arăți nouă în toate zilele, cre-
dem și îndrăznirii tale către Dum-
nezeu. Drept aceea, lui Hristos,

Celui ce te-a slăvit pe tine, din inimă Îi cântăm: Aliluia !

Icosul 12

Lăudăm nevoințele tale, fecioară Filofteia, îți cinstim pătimirile, slăvim îndelungă-răbdarea ta, fericim sfântul tău sfârșit, cântăm puterea ta cea nebiruită care s-a arătat în trupul tău cel tineresc; și, privind toate ostenele vieții tale de pe pământ, care te-au preamărit în cer, unde locuiești acum, te rugăm: Auzi-ne pe noi, cei ce alergăm la racla sfintelor tale moaște, ca, izbăvindu-ne de toată nevoia și Împărăției cerurilor făcându-ne părtași, să te lăudăm pe tine, grăind unele ca acestea:

Bucură-te, cea la Târnovo, în
Bulgaria, sfințită;

Bucură-te, cea de Dumnezeu
românilor dăruită;

Bucură-te, că acum locuiești,
Sfântă, la înălțime;

Bucură-te, că în lume săvâr-
sești minuni mulțime;

Bucură-te, că stai veșnic între
cetele slăvite;

Bucură-te, că prin tine milă
Domnul ne trimite;

Bucură-te, că vezi fața Zidito-
rului a toate;

Bucură-te, că prin tine din
primejdii El ne scoate;

Bucură-te, că ruga ta are tre-
cere la Domnul;

Bucură-te, că te rogi neconținut
pentru tot omul;

Bucură-te, că ești nouă ajutor
întru primejdii;

Bucură-te, că pe tine te avem
stâlp al nădejzii;

Bucură-te, Sfântă Filofteia,
fecioară prealăudată !

Condacul 13

O, întru tot lăudată și mult
milostivă Muceniță Filofteia, pri-
mind mulțumirea noastră cea
săracă și această puțină rugă-
ciune de acum, de toate relele ne
păzește, pace lumii mijlocește, de
vrăjmașii cei văzuți și cei nevă-
zuți ne izbăvește, și ne apără pe
toți de veșnica osândă, ca dim-
preună cu tine, lui Hristos Dum-
nezeu să-I cântăm: Aliluia !

Acest Condac se zice de trei
ori.

Și se zic iarăși Icosul 1 și Con-
dacul 1.

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea:

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Dacă este preot, acesta rostește ectenia întreită, după care face otpustul obișnuit.

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem:

Pentru rugăciunile Sfinților
Părinților noștri, Doamne Iisuse
Hristoase, Dumnezeuul nostru,
miluiește-ne pe noi. Amin.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162, București
Telefon: 3352129; 3352128; Fax: 3351900
e-mail: magazin@editurapatriarhiei.ro;
tipografia@patriarhia.ro
www.editurapatriarhiei.ro